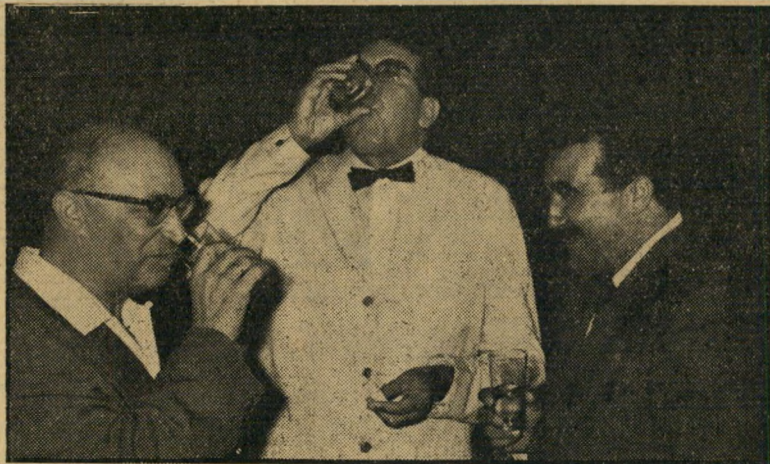

במועדון המכחח" באלאח 25 שנה ל"העולם הזה"

מקפארלאנד התייחס לעניין כאל בדיחה. בתמונה זו הוא נראה כשהוא מתלוצץ עם שלום כהן (מימין) ועם עורך חרות, אייזק רמבה (שמאל):

אולם לא רק נציגי הגושים הופיעו. בלטו לא פחות נציגי הניטראלים. למטה, בתמונה מימין, שניים מהם: האיש הגבוה ביותר במסיבה, מר רישארד וטאבה, ניספח השגרירות האוסטרית, בחיכוך (על השוק האירופי) עם מזכיר השגרירות השבדית, האנס אנדרסן. מתחרהו של וטאבה בגובה הוא איש בעל שם רומנטי מאד: מר רומיאו פרנאנדו, מזכיר שלישי (ויחיד) בשגרירות הפיליפינית, הנראה בתמונה משמאל עם כתבת העולם הזה, זיוה יריב. הנציג הפיליפיני יפה-התואר עשה רושם רב על הגברות.

רק ידידים ישראלים מעטים הוזמנו לקבלת-פנים זו, שנועדה לדיפלומטים. חברי הכנסת שביניהם התנצלו — כי באותה שעה ממש התקיים בכנסת דיון חשוב: ההצבעה על תקציב משרד-הדואר והדיון על תקציב משרד-העבודה. שאר המוזמנים כיבדו אותנו בנוכחותם. בתמונה זו נראה שלום כהן מתלוצץ עם עורך ידיעות אחרונות, נוח מוזס, כשביניהם חוצצים מזכיר אגודת העיתונאים, משה רון, ועורך אתגר, נתן ילין-מור.

ילין-מור בולט גם בתמונה הבאה, שיש בה עוקץ: ניספח העתונות בשגרירות הצרפתית, מר איב ברנאר, לוחץ את ידו של אורי אבנרי, ממיסדי החעד הישראלי למען אלגיריה החוסשית, כשלידם (משמאל) שני חברים חשובים אחרים של החעד — ילין-מור וד"ר יעקב ירדור. אכן, דוגמה נאה לכך שדעות טוליטיות שונות אינן צריכות להפריע ליחס תרבותי. ומי חזר תרבות כמו הצרפתים?

גם האנגלים בלטו במקום — הניספח דוריס גארטון וראש המועצה הבריטית, רובין טהייט, שהפיצו סביבם את החן הבריטי המאופק האופייני. בתמונה הבאה נראית התייעצות סיעתית של הגוש הקומוניסטי: אבדינקו (נראה מאחור) משוחח עם אלכסנדר צ'ורלין, המזכיר הסובייטי השני, ואיון קובאץ, ניספח העתונות בצירות הרומנית. צ'ורלין עורר תשומת-לב כללית, בשל דיבורו העברי השוטף, הטהור מכל מיבטא. הוא למד את השפה במוסד מוסקבאי, יחד עם היסטוריה יהודית ותלמוד.

דבר אחד ציצר את חברי המערכת: הצבע הלכן שלט יותר מדי בקבלת-הפנים. הפרידה הרשמית מנשיא חוף השנהב בנמל חיפה, שהתקיימה כמה שעות בלבד לפני המסיבה, עייפה כמה מן האפריקאים יותר מדי. את המצב הצילו ברגע האחרון ממש שני אפריקאים מגאנה ומחוף השנהב, שהספיקו לדהור מחיפה לירושלים, להחליף בגדים ולדהור משם למסיבה בתל-אביב. הם הגיעו אחרי שרוב המוזמנים כבר עזבו. מר זיווף דאנקו, מזכין ראשון בשגרירות חוף השנהב נראה בתמונה (שני משמאל) משוחח עם העורכים וחברות המערכת:

כפי שצויין בהזמנות, נועדה קבלת-הפנים להימשך שעתים בדיוק, עד שעה 8 בערב. אולם האחירה הנעימה, המקום המושך, הכיבוד המוצלח והחברה הטובה עשו את שלהם: רוב האורחים נשארו גם אחרי המועד, והאחרונים שביניהם עוד היו במקום עד קרוב לחצות, השתתפו בריקודים, כולל טוויסט (הוי, היכן היתה נשיאת השנהב?). ולאחרונה — מלת תודה לאשה שאירגנה את המעמד ושניחה עליו בכישרונה החברתי הרגיל — חברת המערכת, אביבה ססן.